

Resolució 292/2020, de 18 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 173/2020

Administració reclamada: Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Expedient d'autorització de la instal·lació d'una torre de salvament

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Resum: Els antecedents posen de manifest que la persona reclamant s'ha manifestat satisfeta amb la informació complementària rebuda durant la tramitació d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la què deriva la Reclamació i comporta la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven, motiu pel qual és procedent finalitzar el procediment.

Paraules clau: Generalitat. Autoritzacions. Medi ambient. Domini públic marítimo-terrestre. Reclamació contra lliurament parcial de la informació. Lliurament extemporani. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 3 de març de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 173/2020, presentada pel representat d'una empresa contra el Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. L'empresa reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 7 de febrer de 2020 l'empresa reclamant va sol·licitar al Departament de Territori i Sostenibilitat la informació següent: "A finals de l'any 2018 l'Ajuntament de Pals va procedir a endarrerir la torre de salvament de la platja del Grau respecte la seva ubicació inicial de manera que es va instal·lar sobre d'una duna protegida (...) Es demana a la Direcció General de Polítiques de Muntanya i el Litoral que confirmi si ha autoritzat a l'Ajuntament de Pals la instal·lació de la torre de salvament sobre de la duna protegida. En cas que la resposta sigui afirmativa es demana que es faciliti accés i còpia de l'expedient administratiu".
3. El 20 de febrer de 2020 el Departament de Territori i Sostenibilitat resol estimar la sol·licitud presentada per l'empresa reclamant i, juntament amb la Resolució, li notifica la resposta del cap de Servei del Litoral.

4. La Reclamació presentada el 3 de març de 2020 argumenta que la resposta rebuda faria referència a l'autorització d'instal·lació inicial aprovada pel Pla de distribució d'usos i serveis de temporada quan el que es demanava era saber si la nova ubicació de la torre de salvament, després d'haver estat desplaçada per l'Ajuntament durant l'any 2019, complia l'informe preceptiu i vinculant del Parc Natural.
5. El 9 de març de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Territori i Sostenibilitat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 16 d'abril de 2020 la GAIP rep l'informe i còpia de l'expedient de part del Departament de Territori i Sostenibilitat que conclou: "La Direcció General de Polítiques de Muntanya i del Litoral però, no va autoritzar l'endarreriment de la torre de vigilància TO2 dins la zona dunar delimitada. Tampoc va autoritzar la seva instal·lació de forma permanent i tal i com s'indica a la Resolució d'autorització de l'ocupació corresponent a la distribució aprovada dels serveis de temporada en domini públic marítimoterrestre i, en el seu cas, en zona de servitud de protecció de 3 de juny de 2019, en concret en la condició general 28a totes les instal·lacions autoritzades per aquesta resolució es retiraran del demani un cop finalitzat el període autoritzat. Únicament romandran en el domini públic marítimoterrestre aquelles instal·lacions que disposin de concessió permanent".
7. El 20 d'abril de 2020 la GAIP trasllada la informació facilitada pel Departament a l'empresa reclamant, advertint expressament que, en cas de no formular alegacions contra la informació rebuda en un termini de deu dies, es procedirà a finalitzar la reclamació per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte. El còmput d'aquest termini resta suspès mentre dura la vigència de la suspensió de terminis establerta per la disposició addicional tercera del Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel Covid-19 i es reprèn l'1 de juny de 2020, El 12 de juny la GAIP demana novament conformitat de la persona reclamant amb la informació traslladada al més d'abril.
8. El 16 de març de 2020 el representant de l'empresa reclamant, en resposta a una comunicació de seguiment enviada per la GAIP, informa a la Comissió de la seva conformitat amb la informació rebuda amb la resolució del TES de 9 d'abril.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de

reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública adreçada a una administració pública subjecte de les obligacions derivades de l'LTAIPBG, d'acord amb el seu article 3.1.a.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que la persona reclamant s'ha manifestat satisfeta amb la informació complementària rebuda durant la tramitació d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la què deriva la Reclamació i comporta la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven, motiu pel qual és procedent finalitzar el procediment.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 18 de juny de 2020, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 173/2020 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.